

Hülya Köroğlu

- şiirler -

Yayın Tarihi:

07.08.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

**** Dilimdeki Ağıt ****

Sessizce düşüyor,
Dilimdeki ağıt, sokaklarına.
Ayaklarıma sor,
Beni kor alevlere çeviren yar
Kaçınıcı arşınlanışı yollarının...

İhanet kokuyor deniz.
Ve ardından rüzgardan bir fısıltı:
'Vaz geç ondan'.
Sevdam alacakaranlık bir günde,
Can çekişiyor yarınlarım...

Mutsuzca düşüyor,
Dilimdeki ağıt, yanibaşına.
Yelkovan, kanayan yaralarımın çarpmakta,
Çevir de kafanı yar,
Şu halime bir baksana.

Hülya Köroğlu

****herşey Değişecek****

.....Şimdi;
.....Hüzzam makamlı bir mevsim...,
.....Şimdi;
.....Perperişan halim...
.....Şimdi;
.....Gelişini beklerim...

.....Önce;
.....Çoşkun bir halay...
.....Önce;
.....Kırda bir çiçek...
.....Önce;
.....Ben bir kelebek...
.....Senin dönüşünle.....
.....Herşey değişecek.....

Hülya Köroğlu

bir Kadın Dolaşırđı

Bir kadın dolaşırđı bu kaldırımlarda,
Gün çoktan tüketmişken ışıklarını...
Denizin isyankâr dalgaları arasında,
Usulca kaybolurdu çığlıkları...
Sen;
Uykunun en tatlı yerinde,
Onun dilinde hüsrân ağıtları...
En alıştığı şeydi yalnızlık,
En vazgeçilmezi...
Bir kadın dolaşırđı bu kaldırımlarda.
Senin koynunda yeni sevdalar,
Onun boynuna ilmek olmuş anılar...
Sen yeni aşklara gebe,
Onda doğmadan ölmüş yeni başlangıçlar...
Bir kadın dolaşırđı bu kaldırımlarda,
Gecenin kül kokusu sinmiş saçlarına.
Perperişan duygularla saldı kendini,
Denizin aç sularına...

Hülya Köroğlu

Memed'im

Şehre çöken sisle aldım kara haberini,
çığlıklarımı o dağdan duydun mu Memed'im
Beni de delip geçen,yüreğindeki kurşun,
Yaşanacak bir ömrü, bedeninden sildi mi Memed'im

Sana şehit derler al bayrağa sarılmışsın.
Mekanın gökler, ellerden ayrılmışsın.
Yirmiüç'ünde bedenini toprağa salmışsın.
Acıma merhem bulurlar mı Memed'im.

Mezarında açsa da rengârenk çiçekler,
Başında, diktiğim ağaç nöbet bekler,
Yavrun doğdu, adına 'Küçük Memed' derler,
İçimize acıları ekip gittin Memed'im.

Hülya Köroğlu

sıla'ma Ağıt

Ağlama Sıla'm
Kara çamur bulaşan gözyaşlarını
Sil çakmak gözlerinden.
Molozlara yenik düşse de minicik bedenim,
17 Ağustos'la,
İlmek ilmek dokunmuş bu hayat alınsa da elinden,
Ağlama Sıla'm
Bak baban taparken sana,
Sıla'm da,Sıla'm diye tüterken,
Taşlar altında da bırakmadı tek başına seni...
Gücüm yetmedi ay parçam.
Parçalandı da ellerim gücüm yetmedi.
Çıkaramadım seni o hain betonların altından.
Uşürsün bilirim,
Körkarsın karanlıktan.
Affet Sıla'm.
Affet kuzum, sarı papatyam...

Senden sonra birtek adı kaldı ilkbaharın.
Ne günlerim gün,ne yediğim aş, ne içtiğim çay.
Aklımdan nasıl çıkar o sarı bukleli saçların.
Söyle Sıla'm,
Cennetinde misin o büyük İlahın.

...

Hülya Köroğlu

son Gece... Adam Gidiyordu

"Ağlıyor bu Şehir gidiŐime,"dedi.
Arabasının içinde isil isil yağan yağmuru izlerken.
Son geceydi ikisi içinde.
Son vedaydı.
Adam gidiyordu...

Hep gidiŐlerle doluydu yaŐamı,
Hep ayrılıklarla dolu.
"Beceremiyorum" diyordu mutlu olmayı,
"Kayıp gidiyor avuçlarımın arasından, tutamıyorum."

En çok iki içmeyi severdi.
Bir de babasını.
Acı tebessümler belirirdi yüzünde, hatırladıkça.
İ çekerdi zamansız ölümüne.
Duvardaki resmine gözlerini diker,
Derin derin çekerdi sigarasının dumanını ciğerlerine.
"Ah ulan Rıza ah! " derdi sitemkâr bir sesle.

Bir kere aşık olmuş.
UlaŐılması zor kadınları severmiş.
"Yormalı beni " derdi.
"Ardından koŐmaktan iflahım ıkmalı."
Oysa yanındaki kadın, hemen indirivermişti yelkenleri.
Sevgiye açtı, sıcak bir yuvaydı düşleri.
Adam da açtı bunlara
Ama;
Elinin tersiyle itmeyi yeğledi.
Kadın: "eyvallah" dedi.
-Eyvallah koum. Senden gelen zehir olsa içerim...

Son geceydi ikisi için de..
Son vedaydı...
Adam gidiyordu,
Kalansa kadın...
isil isil yağan yağmur kadın için ağlıyordu...

İlk kez taŐ atmadılar gölde öten kurbağalara.
Gece ne vicdansızdı.
EsirgemiŐti yıldızları ikisinden, ayın gözlerini bađlamıŐtı.
Be vicdansız gece!
Be insafsız gece!
Bilmez misin yıldızları ne sever bu kadın, ay'ı ne sever...
Ama en çok adamı sevdi.
Hayırsız da olsa sevdi iŐte.

Elini adamın göğsüne koyup:
-Ben burdaki yaralı,hüzünlü çocuğu sevdim en çok, dedi.
-Vefasız, umursamaz o deli adamı değil.

Son geceydi bu.

Son veda...

Adam gidiyordu, kalansa kadın...

"Elveda" dedi küçük göle,

"Elveda" dedi gecenin kasvetine bürünmüş şehre...

"Kadın, sana da elveda,

Bu son görüşüm olacak sizi, hepinize ELVEDA..."

Adam Gitti...

Hülya Köroğlu

ziyaretine Geldim

Damla damla biriktirdim seni,
Deniz olup taştın içime...
Köpük köpük seni içtim.
Santim santim boyadım gökyüzünde...
Rüzgarda sesini dinledim,
Tek hece dökülmedi dilinden...
Aşık oldum ardından,
Tekrar ve tekrar, her güneş doğuşunda

...
Ve batışında gömdüm seni mezara.
Ziyaretine geldim geceyarıları.
Belki oniki,
Belki bir gibi...

Hülya Köroğlu

Acemi Şair

Ben berbat şiirlerin acemi şairi
Almışım bir kağıt kalem,
Oturup bir köşeye,
Dökmüşüm iki dize,
Adıma da şair demişim,
Oh! ne alâ...

Ben berbat şiirlerin acemi şairi,
Yakaladığımı oturtup okumuşum şiirlerimi,
İşkencemi bilmeden,
Bir de takdir toplamışım yalandan,
Kanmışım da üstelik,
oh! ne alâ...

Ben berbat şiirlerin acemi şairi,
Gelince gaza,
Tutup bir de kitap çıkartmışım,
Alan olmamış,hediye dağıtılandan başka,
Yıkılmışım,
Oh! ne alâ...

Ben berbat şiirlerin acemi şairi,
Bırak demişim bu sevdayı,
Yıkık,dökük,viran duygularla...
Hey dostlar davetlisiniz hepiniz,
Resim sergimde sıra...

:)))

Hülya Köroğlu

Ah İzmit Ah

Koca yalanları yaşıyorum koynunda,
Yokuş yukarı taştan yolların, ciğerimi söküyor.
Kalabalığında can çekişiyorum.
Boğuluyorum körfezinin bulanık sularında.
Kestane satıcıların,
Para isteyen tinerci çocukların kanatıyor yaralarımı.
Her köşende,
Ayrı bir hüznümü döküyorum kaldırımlarına.
Bir tarafta umursamaz zenginliğin,
Bir tarafta bıçak yarası ezilmişliğin.

Ah izmit ah!
Ne acayip şehirsin...

Hülya Köroğlu

Anamın Elleri

Anamın çok güzel elleri vardı.
Güneş kavruğu, esmer elleri.
Tarlada tırpan sallamaktan,
Ot biçip, bahçe sulamaktan,
Bir orduluk çamaşır yıkamaktan iyi anlayan;
İri, bakımsız ama güzel elleri...
Çok güzel aşlar,
Çok güzel yamalar yapardı.
Şağlarımızı ne büyük sevgiyle okşardı.
Ama bir de kızdı mı,
Ne muhteşem tokatlar savururdu o eller...
Anamın öpülesi o ırgat elleri,
Her birşeyden ne de güzel anlardı.

Hülya Köroğlu

Aşkı Onlarsız Yaşadım

Varmadım sevgilinin yüreğinden,
Kana kana seyda içmenin tadına.
Yatmadım göğsünde,
Okşanmadı saçlarım.
Duvarlara ismimi yazan olmadı.
Ne dalga sesleri dinledim kollarında,
Ne de dans ettim yıldızların altında.
Ben aşkı dolu dolu yaşamadım.
Hep uzaktaydılar.
Hep ulaşılmazdılar.
Hem vardılar, hem yoktular.
Ben aşkı hep onlarsız yaşadım...

Hülya Köroğlu

Ateşböceği

Yıllardır içinde birikenler
Baksana,
Nasıl da çarpıyor duvarlarıma...
Bir fırtına kopsa,
Bir yağmur yağsa mesela
Alıp götürse tüm birikenlerini.
Sonra arıca kalsan bana.
İlk günkü berraklığınla çıksan karşıma,
Tüm yaşama yeniden yaksan ışıklarını.
İçinde;
Küsmüş duygulardan eser kalmasa...

Sonra da kanatlanıp
Bir ateşböceği olsan,
Gelip konsan seni bekleyen yollarıma...

Hülya Köroğlu

Aynaların Yalancısıyım

Çirkin bir kadınmışım.
Aynaların yalancısıyım.
Saçlarımda kırlar buldum;
Henüz yaşım yirmi.
Kızımın doğumundan kalmadır
Karnımdaki çatlaklar, tahta göğüslerim;
Olmuş yaşım yirmiiki.
İpek saçlarım fırçaya dönmüş, geçince zaman.
İri burnum, eğri bacaklarım doğuştan.
Yirmibeş'imde dul kalmışım.
Kara çar bağlamışlar yazgıma,
Daha da bir çirkin olmuşum...
Sonra bir yerlerden kanat bulup takmışım yirmiyedi'mde,
Tüy tüy ayırmışlar sen sürüngensin kanat olmaz diye.
Şimdi zaman geçmiş, yaşım otuz'u bulmuş,
Baharı bilmeden ne çabuk kış olmuş...

Hülya Köroğlu

Ben Deniz'i Sevdim

Ben kara gözlü bir genci sevdim.
Okyanuslar kadar derindi gözleri.
Adına Deniz dedim.
Kasırgalar koptu yuttu beni.

Ben selvi boylu bir genci sevdim
Göge uzandı yolları
Erişemedim.

Ben, beni seven bir genci sevdim
Kimse derdimizi bilmedi.

Hülya Köroğlu

Derbeder Düşler

Sinsice duvarlarına sinmiş gecemin
Hiçlik mi desem,
Kimsesizlik mi
Süzülerek gelen yalnızlığımın ortasında
Adını bilmediğim bir bekleyişteyim..

Ne pıtırıcık kuş kalır
Pencerelerimde öten,
Ne papatyalar kalır kırlarımda.
Acı bir masal olur yaşadığım bu diyar,
Arapsacı, sokağıma çıkan yollar.
Nefessiz kalırım,
Ağıtlara kilitlenir dilim,
Süzülerek gelen yalnızlığımın ortasında
Adını bilmediğim bir bekleyişteyim..

...

Ve elimde derbeder düşler.
Biri gider,biri gelir
Ciğeri beş para etmez gecelerimin.
Hele bir sabah olsa,
Hele bir güneş doğsa
Sıyrılacak ya güne perdelerim.
Süzülerek gelen yalnızlığımın ortasında
Adını bilmediğim bir bekleyişteyim..

Çıldirtacak beni, bu bekleyiş...

Hülya Köroğlu

Dökülmesin Yaprakların

Sonbaharım desem ben,
Şuracıkta dökülecek yaprakların.
Dökme kadın.
Arkası kış bile olsa,
İlkbahar çok yakın.

Hülya Köroğlu

Dört Duvar Arası Yalnızlığım

Batmaz dediğim dikenlerle parçalandı avuçlarım.
Asla yakmaz dediklerimle dağlandı bağırim.
Bir düşün ortasında,
Bir yalanın çıkmazında,
Savruldu durdu kara bahtım.

Masallarım suskun;
Şiirlerim hapis;
Artık, dört duvar arası yalnızlığım...

Gitmez dediğim, döndü sırtını gitti.
Asla yapmaz dediklerimle hançerlendim.
Bir düşün ortasında,
Bir sonbahar huzursuzluğunda,
Döküldü yeşil yapraklarım.

Masallarım suskun;
Şiirlerim hapis;
Artık, dört duvar arası yalnızlığım...

Hülya Köroğlu

Düşlerim Kayboldu

Dalgalarım yitik mavi koylarda.
Yıldızlarım kayıp gitti gökyüzünden.
Birer birer terketti göçmen kuşlarım.
Bahara küskün papatyalarım.
Çocuklar neden gülümsemez yüzüme.
Telefonlarım sus pus.
Kapım çalınmaz,
Sorulmaz hatrım.
Hayalini büyütmekle oyalanıyor yalnızlığım.
Gidişinle,
İlkbaharı göremeden,
Buralar güz oldu.
Solgun yapraklar doldu penceremin önüne.
Bense,
Bir umuttur hala,
Gelmeni beklerim,
Kaybolan düşlerimle.

Hülya Köroğlu

Engin Suların

Sana akan sularıma,
Set ördüler Deniz'im.
Havada bir kasırğa kokusu.
Bulutlarınsa gözleri ıslak.
Beni ancak, senin engin suların paklayacak.

Sana akan sularıma,
Set ördüler Deniz'im.
Ay küsmüş bir daha doğmayacak.
Yıldızlar ha kaydı, ha kayacak.
Beni ancak, senin engin suların paklayacak.

Sana akan sularıma
Set ördüler Deniz'im.
İçin için çağlayan bu su,
Bendini ha yıktı, ha yıkacak.
Beni ancak, senin engin suların paklayacak.

Hülya Köroğlu

Gidiyorum

Çekip gidiyorum buralardan
Çam kokulu dağlar sana kalsın.
Sen sarhoş ol artık, köpük köpük dalgalarla...
Caddelerdeki ayak izlerime aldırma,
Kör sokaklarda kaybolsun adımlarım...
Silinip gitsin aklından, evime çıkan dik yokuş.
Ben çekip gidiyorum buralardan...

Kızıl gün batışları senin olsun.
Körfezin kanayan sularını da al.
Şehrin titrek ışıklarını da bıraktım sana.
Çekip gidiyorum yüreğime gömdüğüm yasımla.
Senin olsun Marmara,
Taşıyla, toprağıyla...

Hülya Köroğlu

Hangisi Sensin

Bir tarafın yaz güneşi,
Bir tarafın buz dağı.
Kanat çırpırmaktan yorulmuşum.
Söyle!
Güneş misin?
Ayaz mı?

Hülya Köroğlu

Her Gece

Her gece buruk bir acı iner
Penceremden içeriye.
Ne gece biter,
Ne acı...
Sigaralar yanar peşpeşe.
Hele aylardan Eylül ise,
Hüznüm daha da bir beter.
Soluk almayı unuttur bedenim.
Ne gözlerim renk tanır,
Ne kulaklarım bir ses.
Her gece pencereden içeriye
Buruk bir acı iner...

Hülya Köroğlu

Herşey Değişecek

.....Şimdi;
.....Hüzzam makamlı bir mevsim...,
.....Şimdi;
.....Perperişan halim...
.....Şimdi;
.....Gelişini beklerim...

.....Önce;
.....Çoşkun bir halay...
.....Önce;
.....Kırda bir çiçek...
.....Önce;
.....Ben bir kelebek...

.....Senin dönüşünle.....
.....Herşey değişecek.....

Hülya Köroğlu

Herşeyim Senin

Sana mevsimlerimi verdim sevgili,
Yeşil,turuncu, ak.
Senin için döküldüm sonbahar yüzlüm,
Yaprak yaprak...
Sana denizlerimi verdim sevgili,
Dalga dalga kıyılarına vurarak.
Senin için göçtüm bu diyarlardan,
Fersah fersah...
Sana özlemlerimi verdim sevgili,
Yanıbaşında hasret duyarak.
Seni yüreğime bastım sevgili,
Kucak kucak...

Hülya Köroğlu

Hüzünlere Açtım Yelkenimi

Parlak ışıklarımı söndürdüm,
Ağır karanlığına inat gecenin.
Zifiri yalnızlıkları paylaştım, suskun acılarımla.
Fırtınalı denizlerde, hüzünlere açtım yelkenimi,
Rotam sensizlikte...

Saatler durmuş,
Yıldızlar umursamaz,
Kopardığım çığlıkları kimseler duymaz...

Gelip kondun yorgun düşlerime,
Hüsrarla dolu bir Eylül gecesinde...

Sen ki;
Yürek yürek benliğimi teslim ettiğim sevgili,
Sen ki;
Çekip giden, sorgusuz,sualsiz.
Cevaplar aradığım gidişine bir sebep,
Ey yar!
Nerelerdesin,
Özlendiğinden habersiz...

Yalnızlıklarımı sarıp sırtıma,
Hüzünlere açtım yelkenimi
Hüsrarla dolu bir Eylül gecesi

Hüznüm sen,
Yelkenim sen,
Rotam sen...

Hülya Köroğlu

Küçük Bir Kız'dım

Hani benim elma şekerim?
Gevreğine bayıldığım mis kokulu ekmeğim?
Tek kollu gezdirdiğim, saçları tiftik,
Boncuk gözleri düşmüş bebeğim nerede?
Bayramdan bayrama giyebildiğim,
Allı-güllü, cırtlak yeşil entarimi kim giymiş?
Asla kuru gezemediğim,
İçi su alan çizmelerim peki?
Ya yamalıklı çoraplarım?

...
Kim çaldı benden,
Komşu kızından çaldığım pembe tarağımı.
Hanginiz aldınız izinsiz;
Hikayesini benim uydurduğum
Ve yalnızca benim olan masallarımı.

...
Hayallerimde belli belirsiz hatırladığım;
Burnu sümüklü, elleri çatlak,
Anasının gelişi güzel kestiği saçlarla dolaşan,
Minicik bir kız vardı, bana ait.
Tüm dünyayı sokağından ibaret sanan.
Peki nerede şimdi?
Onu çalan kim benden...?

Hülya Köroğlu

Küçük Saatim

Küçük saatim bıkmadın mı,
Gece gündüz çıt çıt ötmekten.
Bu acelen nereye.
Kimin içindir koşuşturman.
Bende zaman tükenmiş.
Dur Allah aşkına,
Dur biraz sen de dinlen...

Hülya Köroğlu

Memed'im

Şehre çöken sisle aldım kara haberini,
çığlıklarımı o dağdan duydun mu Memed'im
Beni de delip geçen,yüreğindeki kurşun,
Yaşanacak bir ömrü, bedeninden sildi mi Memed'im

Sana şehit derler al bayrağa sarılmışsın.
Mekanın gökler, ellerden ayrılmışsın.
Yirmiüç'ünde bedenini toprağa salmışsın.
Acıma merhem bulurlar mı Memed'im.

Mezarında açsa da rengârenk çiçekler,
Başında, diktiğim ağaç nöbet bekler,
Yavrun doğdu, adına 'Küçük Memed' derler,
İçimize acıları ekip gittin Memed'im.

Hülya Köroğlu

Nisan Yağmurları

Aşk ekim bu yıl üzerine, umut tarlası.
İster nadasa yat,
İster sarsın taşlar her yanını.
Bak gör;
Nasıl da filizlenecek o tohumlar,
Hele bir yağsın şu nisan yağmurları...

Hülya Köroğlu

Nostalji

Bir kucak anı kaldı,
Pembe sardunyalı sokaklardan.
Babamın tebessümlü bıyık altı gülüşleri,
Anamın cefakar serzenişleri, odalarda çınlayan.
Patlak toprakla oynanan istoplar,
Çelik-çomaklar, gazoz kapakları.
Ve kartpostal kolleksiyonlarının hayali kaldı.
Günboyu debelenip çamurlarda,
Akşama yenilen dayaklar,
Yırtık çoraplardan fırlayan parmaklarımız anı...
Bir gün bulgur pilavı,
Ertesi gün erişte aşısı.
Sersefil yaşadık hayatı.
Kokusu bir başkaydı fırından çıkan taze ekmeğin.
İkibuçuk Lira'yla renklenirdi dünyamız.
O günler anılarda kaldı.

...
Şimdi cebimizde daha çok para,
Deliksiz çoraplarımız ayakta.
Ne ellerimiz çatlak,
Ne de bitli, saçlarımız.
Öyle ise;
Neden hala hayata kırgınız...

Hülya Köroğlu

Öğretmen

Cehalete ilaç,
Memlekete taçtır.
Candır, çiçektir, topraktır öğretmen.

Sevgi ile sarılmış,
Bilgi ile yoğrulmuş,
Aydınlığa doğrulmuş,
Işıktır, ufuktur, yarındır öğretmen.

Şiirdir, kitaptır,
Tarihtir, sanattır,
Eğitime ilahtır,
Yürektir, bilektir, emektir öğretmen.

Rehberim sensen,
Korkmam karanlıktan, çıkmazdan,
Gücümü aldım senden,
ATA'mın ışığıydın öğretmen...

Hülya Köroğlu

Perişan Kaşif

Sığındığım limanlarda parçalandı gemilerim
Oysa!
Ne umutlara yelken açmıştı;
Kaşif yüreğim...

Hülya Köroğlu

Satılık "ben" Var

Beş para etmezmişim.
Dün babam söyledi.
Satıyorum öyleyse "ben"i
Alan var mı beş kuruşa?
Bütün bir gün bekledim.
Vallahi beş kuruş etmedim.
İndirdim bir kuruşa.
Koş vatandaş koş!
Satılık bir "ben" var!
İstedğini doldur!
Hem de içi bomboş!
Koş vatandaş koş!

Hülya Köroğlu

Sebebi Sen Misin Bu Halimin

Bir garip oluyorum bu mevsimde.
Yağmurlardan kaçasım geliyor.
Yumuyorum gözlerimi sararmış yapraklara.
Daha da bir dokunuyor aşk şarkıları bana.
Ah Eylül ah!
Sebebi sen misin bu halimin?

Gülümsemek gelmiyor içimden.
Kırpiklerimde asılı bekleyen birer damla gözyaşı.
Yüzüme çarpan serin rüzgar,
Kara haber veriyor "kış yaklaştı "
Ah Eylül ah!
Sebebi sen misin bu halimin?

Hülya Köroğlu

Senden Geriye

Bir tatlı anılar kaldı,
Senden geriye.
Gecenin karanlığında,
Siyah gözlerin.
Ve bir de,
Kulaklarımda sesin.

Hülya Köroğlu

Sensiz Bir Sonbahar

Göçmen kuşların peşinde gitti o güzelim yaz.
Soluk renkli bulutlar hakim buralara.
Mevsime küsmüş, ayrılmış dalından yapraklar,
Kördüğüm olmuş ardında bıraktığın yollar.
Dalgalar hırçın bir çocuk,
Şehir sensiz bir sonbahar yaşamakta...

Çok kez pencereden izliyorum insanları.
Ani çıkışlarım da oluyor kapıdan.
Ayaklarım karışsa da içlerine,
Kopuk yaşıyorum insanlardan...

Rüzgar,şimdi daha öfkeli
Parklar daha sessiz.
Güneş kararsız çıkıp çıkmamakta,
Şehir sensiz bir sonbahar yaşamakta...

Hülya Köroğlu

Sevdamı Yorgun Yaşıyorum Bu Şehirde

Soluğu sahilde alıyorum bazen
Boz bulanık sularıyla,
Marmara'yı izliyorum, senin yüzünü seyreder gibi...
Ve martılara simit atıyorum.
Ve kedileri kucaklıyorum bazen.
Bir sigara yakıyorum sonra.
Dalgın gözlerle karşı sahili izliyorum.
Ve beynimin bir köşesinde dolaşmaya başlıyorsun.
Nedense ağlamayı beceremiyorum.
Anlayacağın,
Sevdamı yorgun yaşıyorum bu şehirde...

Ve yıldızları arıyorum bulanık gecelerde.
Ve kendime komik bir hikaye uyduruyorum.
Karşı sahildeki şehrin ışıkları var ya
Aslında diyorum, hepsi birer yıldız,
Ama
Göküzüne iyi tutunamamışlar,
Bak hepsi, nasıl da düşmüş aşağıya...
Gülümsüyorum
Ve sonra beynimin bir köşesinde
Yine dolaşmaya başlıyorsun sessizce.
Nedense ağlamayı beceremiyorum.
Anlayacağın,
Sevdamı yorgun yaşıyorum bu şehirde...

Öyle çok fazla olmuyor gezişlerim.
Ara sıra haftasonları,
Bazı akşamlarsa iş çıkışları.
Bir kaset var elimde,
Bana deli gibi aşık bir adamın hediyesi.
Onu dinliyorum iskelede.
Ve çiftleri izliyorum el ele gezen.
Yalnızlara da takılıyor ara sıra gözlerim
Tek ben değilmişim içi kanayan diyor,
Dolu gözlerle iç çekiyorum.
Ve yine sen,
Beynimin bir köşesinde dolaşmaya başlıyorsun tekrardan.
Nedense ağlamayı beceremiyorum
Anlayacağın,
Sevdamı yorgun yaşıyorum bu şehirde...

Hülya Köroğlu

Yar, Sevdiğine Kıyar mı?

Acılarım çırılçıplak
Ve savunmasızım karşında
Ve suskunum hatta.
Bensizlik cezan olmalı yar,
Sensizlik nasıl ödülse artık bana...
Sözün geçmiyorsa öfkene, şiddetine,
Beni yok say öyleyse yar.
Hüzünlüyüm, kırıgım,
Buğulu bir cam arkası yalnızlığım.
Ve savunmasızım,
Ve derin yaralar almışım çırpınışımdan
Sana yar demiştim,
Bana yar demiştin.
Yar sevdiğine kıyar mı yar?
Yar bunu nasıl yapar...
Kaldır gözlerindeki nefret dolu sisi,
Dindir içimdeki sessiz direnişi,
Huzurlu olsun baharın,
Penceremizden gülümseyerek girişi...

Hülya Köroğlu